

ด่วนที่สุด

ที่ อก 0502 (สกร.) / 411

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

22 กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีด่วนที่สุดที่ นร 0503/878 ลงวันที่ 19 มกราคม 2549

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
2. สำนักกฎกระทรวงฉบับที่ 21 (พ.ศ. 2516) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 77 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรม เสนอความเห็นเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นว่า นิยามศัพท์ " ของป่า " ตามมาตรา 5 ของ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไม่สมควรกำหนดให้หมายความรวมถึงพื้นที่ไม่ใช่แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ด้วยเหตุที่หินเป็นวัตถุดิบแตกต่างไปจากทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ตามที่กำหนดในมาตรา 5 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และหินทุกชนิดอยู่ภายใต้บังคับนิยามศัพท์ของ คำว่า " แร่ " ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 แล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักงานกฎหมายและระเบียบ

โทร. 0 2202 3562 - 63

โทรสาร 0 2644 8744

หมวด 1 บททั่วไป

วิเคราะห์ศัพท์

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

*แร่ หมายความว่า ทรัพยากรธรณีที่เป็นอนินทรีย์วัตถุมีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอนหรือเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อยไม่ว่าจะต้องถลุงหรือหล่อก่อนใช้หรือไม่และหมายความรวมถึงถ่านหิน หินน้ำมัน หินอ่อน โลหะและตะกั่วที่ได้จากโลหกรรม น้ำเกลือใต้ดิน หินซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับ หรือหินอุตสาหกรรม และดินหรือทราย ซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงน้ำเกลือสินเธาว์ ลูกรัง หิน ดิน หรือทราย

(มาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ.แร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534)

*“น้ำเกลือใต้ดิน” หมายความว่า น้ำเกลือที่มีอยู่ใต้ดินตามธรรมชาติและมีความเข้มข้นของเกลือในปริมาณมากกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(มาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.แร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534)

*“สำรวจแร่” หมายความว่า การเจาะหรือขุด หรือกระทำด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่มีแร่อยู่หรือไม่เพียงใด

*“ทำเหมือง” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี แต่ไม่รวมถึงการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินตามหมวด 5 ทวิ และการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(มาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.แร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 21 (พ.ศ. 2516)
ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่
พ.ศ. 2510

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2516) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

ข้อ 2 ให้หินดังต่อไปนี้ที่สามารถทำเป็นแผ่นหรือรูปทรงอื่นใดเพื่อการประดับหรือตกแต่งได้ เป็นหินประดับ

- (1) หินกรวดมน (Conglomerate)
- (2) หินกรวดเหลี่ยม (Breccia)
- (3) หินแกรนิต (Granite)
- (4) หินทราเวอร์ทีน (Travertine)
- (5) หินนาคกระสวย (Serpentine)
- (6) หินไนส์ (Gneiss)
- (7) หินบะซอลต์ (Basalt)
- (8) หินปูน (Limestone)
- (9) หินชนวน (Slate)
- (10) หินทราย (Sandstone)

ข้อ 3 ให้หินชนิดอื่นนอกจากหินตามข้อ 2 และหินตามข้อ 2 ซึ่งมีปริมาณสำรองเพียงพอตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือซึ่งมีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นหินประดับเป็นหินอุตสาหกรรม

ข้อ 4 บรรดาใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ยังมีอายุอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ถือว่าใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินนั้นเป็นประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่โดยอนุโลม และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ความเดิมในข้อ 2 และข้อ 3 ถูกยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 77 (พ.ศ. 2539) และให้ใช้ความใหม่แทนซึ่งได้นำมาลงพิมพ์ไว้แล้ว

ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราค่าภาคหลวงแร่

ข้อ 5 คำขอรับใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ก่อนวันที่ 13 มิถุนายน 2538 และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินให้ถือว่าเป็นคำขอประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่โดยอนุโลม และในการพิจารณาคำขอประทานบัตรดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจออกประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่มีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่

ข้อ 4 ให้ดินดังต่อไปนี้เป็นดินอุตสาหกรรม

- (1) ดินเหนียวไฟ (Fire Clay)
- (2) ดินเบาหรือไดอะทอมไมต์ (Diatomite) หรือไดอะทอมเมเชียสเอิร์ธ (Diatomaceous Earth)
- (3) ดินสองฟอง หรือดินมาร์ล
- (4) ดินขาว
- (5) บอลเคลย์ (Ball Clay)

ข้อ 5 ให้ทรายแก้วหรือทรายซิลิกา เป็นทรายอุตสาหกรรม

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2516

(ลงนาม)

พลเอก ก. สี่พระยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม